

חיפה סערה, נשים הושמצו, רכילות הופצה בזדון, סוחר כמעט ופל קרבן לליניץ

תעלומת הפרוצה המכובדות

הידיעה פורסמה כבר למחרת. הפרטים שקיבלו כתבי העתונות הספיקו לפרסום ידיעה סנסציונית: "התגלו בתי בושת לאנשי החברה הגבוהה בחיפה". עתונים אחדים ידו עו אף לספר כי הלקוחות היו משמנה-וסל תה של חיפה, ואילו העובדות נשים נשור אות, בלתי ידועות למשטרה.

ידיעות אלה הספיקו להולכי רכיל לבשל מרקחת לפי טעמם. אולם מבלי שהדבר היה צפוי מראש התפתחו הרכילות למימדים מדאיגים, שימשו פורקן לשנאות אישיות וי צרים חבוים. הגל נשבר מעל לראשו של בעל חנות פרומריה, ברחוב הרצל 39, שרכילות זדונית האשימה אותו בהספקת נשים ולקוחות לבעלי בתי הבושת.

★ ★ ★ ההמון איים בליניץ

ס ימר השבוע לכתב העולם הזה, יצחק אנגלשטיין (44), בעל חנות הפרומריה ברחוב הרצל בחיפה, האדם אשר המון סוחר כמעט והרס את חנותו, איים עליו ועל אשתו במעשה ליניץ:

"ביום חמישי ביקרו בחנותי אחדות מה רקניות הכושיות של בלט פודיבה. עוברים ושבים סקרניים התקלו ליד החנות, עקבו אחר הרקניות שקנו לעצמן כל מיני מוזי רות. יצאתי אליהם וביקשתי שיתפזרו. לא ראתם כושיות? שאלתי. הם רק צחקו. פתאום ראיתי את הקבלן כדורי, האדם המטפל בבניית בית בשבילי על הכרמל, ממ הר אלי בפנים נרגשות. "מה העניינים?" שאלתי אותו. הוא מיהר להכניס אותי לח' נות. "משהו לא בסדר", השיב לי, "מדב רים שאתה קשור בעסק של בתי-הבושת".

גדהמתי ברנע הראשון לא יכולתי לומר מאומה. רק שאלתי "מי מדבר?". הוא סיפר לי כי בחור אחד, שעבר בחוף על אופניים סיפר לו כי אני, בעל החנות, גיהלתי את העסק ההוא. האנשים בחוף סיפרו אפילו כי הייתי משיג את הנשים בשביל בתי הבושת, וכי הללו היו מכין הלקוחות העשירים ביותר שלי.

רתחתי עד שאשתי חששה לבריאותי. אולם זו הייתה רק ההתחלה. השמועה עשתה לה כנפיים. אשתי חדלה לענות לטלפונים. גבי רים ונשים אלמוניות היו מצלצים ומציעים לה הצעות מגוונות. היסטריה הגיעה לשיאה בעקבות פרסום חסר שחר בעתון מסויים. זמן קצר לאחר פרסום הידיעה, ביום השני אחר-הצהריים, התאסף המון רב ליד חנותי והחלו קוראים לעברי ולעבר אשתי קריאות גנאי. היו אנשים שניסו להתפרץ אפילו לתוך החנות, ואחרים איימו לנפץ את חלון הראוה. אנשים מהמון ירקו לעברנו, איימו עלינו כי יעשו בנו כלה. היינו במצב של היסטריה, לא ידענו מה לעשות. עד שלבסוף החלטתי להזעיק את המשטרה.

★ ★ ★ "התענוג - בתשלומים"

א ולם למרות העובדה כי נידות המשטרה שהגיעו, כשעימ מספר קציני משטרה גבוהים, ניסו לפזר את ההמון בכח, לא נפסקה ההתקהלות. מכרים שלי שעברו במקום סיפרו לי אחר כך כי היו שם אלפי אנשים. היה הכרח לסגור את החנות. העוב דים יכלו לצאת רק בחסות המשטרה.

למחרת הבוקר הופיעו על קירות החנות ואף על חלון הראוה כתבות מלוכלכות. אחת ציינה: "לחייילים הנחה", ואילו שניה הציעה "תענוג בתשלומים". ניסיונו להחזיק מעמד שעתים. אחר-כך התייאסנו.

הטלפונים צילצלו בדירתנו בלי הרף. הוט רדנו גם לאחר חצות הליל. אשתי קיבלה ממש התמוטטות עצבים. בעצת ראש-הלשכה הפלילית בחיפה, הקצין זבולון בוים, ניתק נו את הטלפון בדירה ובחנות.

הקטן שוב יאלץ להתרוצץ כל היום כדי לקבל אינפורמציות יסודי לאור נטיבות עגרו מות אלו נאה המדור הציבורי לפרסט ראי שון את שמות משתפות הפעולה לפי סדר הופעתן:

"אלונקה סוצרשווסקסקי, רעיית איל-הון; משחה קורפונדרסקולן, רעיית תתיאדמי

רל; לודמילה מרקושפונזנוביץ, רעייתו של שליח-רצון טוב לאפריקה.

זהו עכשיו כבר אפשר להירגע. חייליה בסדר גמור." (אפרים קישון, מעריב)

מי ככה זאת הייתה שם? מהם השמות האמיתיים של שלוש הנשים שנתפסו בשעת מעשה בבתי-הבושת לאריסטוקרטים בחיפה? מי היו הגברים ששם ומעמדם החברתי היו אף את קציני המשטרה המגור סים בתמהוין?

התוראות החדשות של היועץ המשפטי השאירו שאלות אלה ללא תשובה. כתבי העתונות, שהודיעו בהבלטה כי במצוד משטרתי התגלו בחיפה שני בתי-בושת לא ריסטוקרטים — ומאוחר יותר התגלה אף בית שלישי — גילו כי בפרשה מעורבים כמה מאנשי החברה הגבוהה החיפאית. הם לא יכלו למלא את תפקידם העתונאי עד גמירא, למלא בפרטים נוספים את סקרנות הציבור. ידיהם היו כבולות.

הפצצה התפוצצה מכיוון אחר לגמרי. חש דות ישנים, קנאה מוסתרת ורעילב התפוצצו מיד עם פרסום הידיעה כפצצת שצון מכותת היטב. הסרחון שהתפשט עם ההתפוצצות, איים להתניק כל קורטוב של הגיון או הגינות.

עשרות נשים חפות מפשע הסתגרו במע צר-בית. גברים מיואשים הטיחו את ראשי הם בכותל האטום של דעת-ציבור אחרות שגוען-דיפה. מאות מכשירי טלפון הועסקו בהדלפת ידיעות-כזב. משפט-ההמון דהר בר חוב. הביא בסופו של דבר להסתערות המונית על חנותו של קרבן-דיבה, כמעט וחסל במשפט-ליניץ אותו ואת אשתו.

★ ★ ★ פקיד ערוב בחרר

מי קרה בחיפה? זה כבר כמה חר דשים, שמודיעים משטרתיים מוסרים מדי פעם כי בבתי-פאר על הר-הכרמל מופיעות, בצורה חשודה, נערות בלתי ידועות, חוזרות שוב במחזורים קבועים. כל העובדות הצבי עו כי בעלי מקצוע מעולים, פתחו עסק חדש מתחת לאפם של חוקרי המשטרה הפלי לית. נשאר אך לקבוע כיצד מתנהל העסק ומי הנעזרים בו.

חוקרים מיוחדים שהוצבו בסביבה מסרו למטה דו"חות בלתי מתקבלים על הדעת. התברר כי הלקוחות מגיעים למקום במכר גיות-פאר. גם הבנות, שאחדות מהן הופיעו באלבום-הפושעים של המשטרה, מובאות למקום במכוניות מיוחדות.

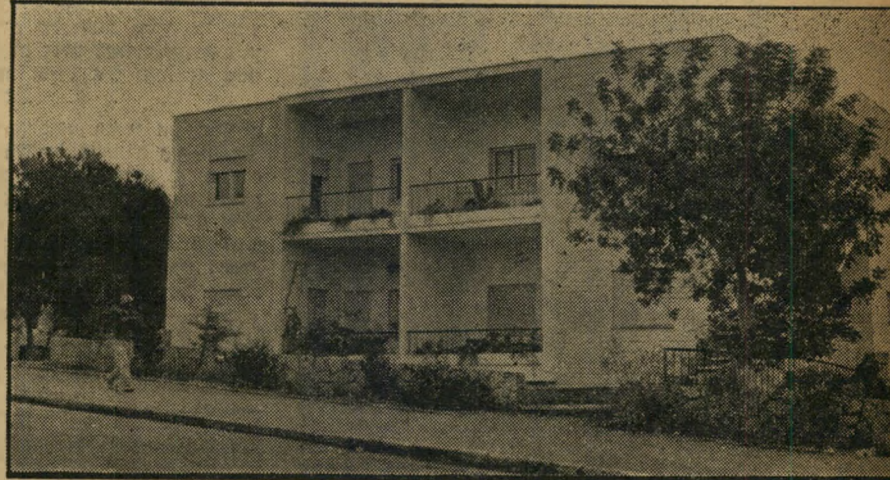
התברר גם כי בעלי העסק, כדי להסיר מעליהם כל חשד, נהגו לעבוד במספר מקו מות בעת ובעונה אחת, היו מחליפים את כתובת העסק אחת לכמה ימים.

לכשרכזו כל הפרטים הדרושים, גייסה המחלקה הפלילית בחיפה את אנשיה, הפ תיעה את הלקוחות ובעלי העסק כאחד בא חד מימי ראשית החודש, בשישי בו ליתר דיוק. השוטרים המופתעים גילו את אותה השיטה בכל אחת משתי הדירות אליהן פרצו: הגברים היו ממתנים בחדר המתנה מהודר, כאצל רופא שיניים יקרן, מדרפים בסבלנות בשבועונים מצוירים ואף מעיינים בספרי כיס. בחדר הסמוך היה עורך הטיפול לשבי עת רצונו של הלקוח, שהיה יוצא לאחר גמר הטיפול בלתי אחרת. באחת משתי הדירות מצאו השוטרים את בעלת-העסק. בחדר הטיפולים נמצא זוג ערום כביום היחלוד. מאוחר יותר התברר כי הגבר הוא פקיד בכיר באחד ממשדרי-המשלה. האשה הייתה בלתי-ידועה למשטרה. מאוחר יותר התגלה כי היא אשת פועל, אם לילה, המת גוררת בשכון מרוחק ליד חיפה.

מבחר הלקוחות וצורת הטיפול הבטיחו אף את רחותיהם של בעלי-העסק. התברר כי התשלומים עבור השרות היו ברמה גבוהה ביותר, סכומים שנוו בסביבת משכורת שבועית של פועל מקצועי.

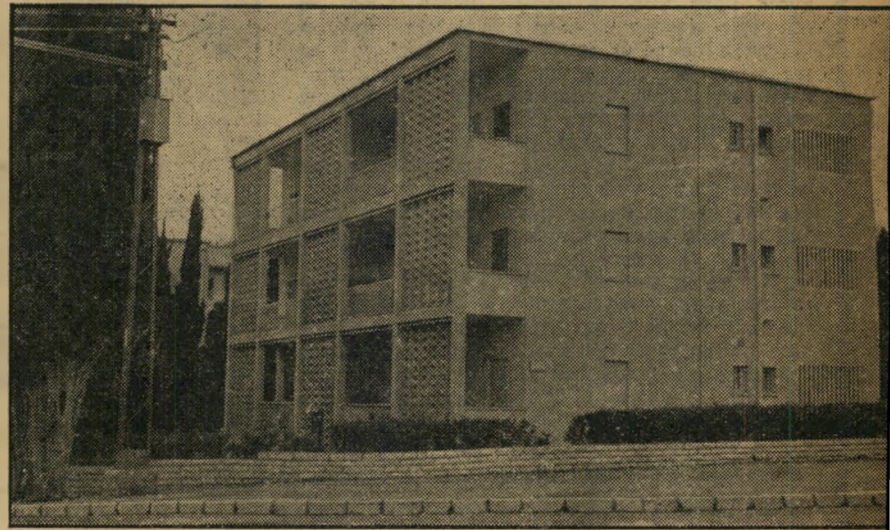
לתערוכת הפרחים? לכן האם? לא רבותי, התאכזבנו מחיפה. כך מתנהגים בבני-ברק. אפט, אם כבר נעשתה השגיאה הפרו בינציאלית והמוסד העליון נסגר, האם מן הצדק הוא שרק קציני משטרה ונסותיהם ידעו את שמות המשתתפות? כלום האים

... למה היו מוכרחים לסגור את המוסד היחידי במדינה שפעל לשביעת רצונם ה מחולטת של כל הגורמים שהשתתפו בו? האם כפו על הלקוחות לבקר בו? האם נשות החברה הגבוהה ירדו אליו לא מרצונן ה חופסי? לאן יפנו עתה המעוניינים בדבר?

נשכרה בבית זה, במרכז הכרמל, עלידי מנהלת שרשרת בתי הפגישות, כדי לשמש מרכז ומחבוא לעסקי-האהבה המפוקפקים.

דירת פאר

נרכשה דירה נוספת בבית משותף זה, באחד הרחובות השקטים והנאים ביותר. השכנים לא הרגישו במתרחש באותה דירה.

על הכרמל

רכשה מנהלת בתי הבושת דירת בת חדר, באחד הבתים הגדולים במרכז. את עסקיה ניהלה באמצעות חזנות טלפונית מצד גברים מכובדים ועשירים.

בהדר